

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím:

Hatvan éve halt meg az Országház építője

Emlékezés Steindl Imrére

Forrás:

Közalhadalmart

1962. aug.

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Steindl Imre

Idő

"1962"

Személy

Steindl Imre 1839. október 29-én született Pesten, a műegyetemet Budán végezte, majd 1859-ben a bécsi Képzőművészeti Akadémián folytatta tanulmányait. Ez év végén már a budai Műegyetem tanársegéde lesz, majd 1861—67. között újra Bécsben folytatja tanulmányait a világhírű Schmidt Frigyes professzor mellett, aki a többi között a bécsi dóm és a pécsi székes-egyház építője. 1869-ben Steindl Imre helyettes műegyetemi tanár, majd egy év múlva a műépítészeti, illetve a középkori építészeti tervezés és műtörténeti tanszék rendes tanára.

Művészeti munkájában az első terve az aradi városháza volt. Több kastélyt és mauzóleumot tervezett. Az ő tervei alapján készültek a Margit-híd klasszikus arányú hídfőházai. 1881-ben megalkotta az Állatorvosi Főiskola épületsoportját a Rottenbiller utcában. A mai tudomány-

egyetem Múzeum körüli épületén már megjelentek Steindl jellegzetes stíluselmei: a nemes arányú reneszánsz-formák színes harmoniája a külső homlokzaton és a belső lépcsőház és a folyosók finomrajzú díszítésein. Működésének koronája azonban az Országház épülete.

Az Országház építése 1885. október 12-én kezdődött. Az építkezés nagyságára jellemző néhány adat: a kiemelt földtömeg 176 000 köbméter volt. Csaknem két évi éjjel-nappali munka után került sor az egész épülettömb alatt elterülő, átlag két méter vastag, egyetlen óriási sziklatömbbé szilárdult 19 000 négyzetméternyi kiterjedésű betontest építésére. Ezen a betontesten nyugszik az egész épületkolosszus. Az épület hossza 265, legnagyobb szélessége 123 méter. A párkány-magasság 20 méter, a két főtorony 73 méter, a kupola felső csúcsa 96 méter (ennek hegyére épült az üvegből készült vörös csilag). Az épületbe 200 000 köbméter téglafalazatot, 40 millió darab téglát építettek be.

Az épület bokréta-ünnepségére 1894. október 5-én került sor. A millenáris országgyűlés ülését a kupolacsarnokban 1896. június 8-án tartották, míg az első ülés a képviselőházban 1902. október 8-án volt.

Építészeti szempontból különösen érdekes az Országház épülete, amely majdnem az összes középkori és újkori stílusok összefoglalása. Román

ablakívei, gótikus ablaksorai, reneszánsz oszlopai, a francia palotákra emlékeztető magas palatetői, csúcsíves tornyaiak keleties sokasága alkot egységet, megkoronázva egy gótikus kupolával. Mindezt — ami a legérdekesebb — az építész lángesze művészi összhangba tudta olvasztani. Maga a tervező, Steindl Imre akadémiai székfoglalójában így jellemezte az épület stílusát: „... az új Országháznál új stílust nem akartam teremteni, mert az ilyen századokra szóló monumentális épületek mulandó részletekkel nem kezelhettem, hanem igenis arra törekedtem, hogy a középkor e remek stílusába szerény módon, óvatosan, mint a művészet mindenkor megkívánja, nemzeti és egyéni szellemet vigyek be, erre a célra a belső díszítésnél felhasználtam hazánk flóráját, mezőink, erdőink és rónáink növényzetét és azok formáit stilizálva alkalmaztam».

A csodálatos épület alkotója, Steindl Imre nem érthette meg az épület teljes elkészültét, néhány nappal előbb, 1902. augusztus 31-én meghalt.

Szinte sohasem szabadult meg a tatározó állványoktól, a gótikus csipkézésű épület. Jelenleg is cserélik a sós-kúti és a piszkei faragott köveket. A kupola restaurálása is folyik, s a tervek szerint ez év novemberében fejezik be. A 16 támpillért a hozzájuk tartozó ívekkel és homlokzatokkal mintegy 2000 tonna süttő kemény mészkőből faragják ki.

Pap János